

עין משפט
נר מצוה

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

מסורת הש"ס

ש"ו א ב טושיע יד ר"י
רמ ע"ה כה
ש"ח א ב טושיע יד ר"י
מל"ס הל"ט ע
ש"ג א ב טושיע יד ר"י
מל"ס הל"ט ע
מל"ס הל"ט ע
מל"ס הל"ט ע
מל"ס הל"ט ע
מל"ס הל"ט ע
מל"ס הל"ט ע
מל"ס הל"ט ע
מל"ס הל"ט ע
מל"ס הל"ט ע
מל"ס הל"ט ע
מל"ס הל"ט ע

אִיסְתֵּינְיָא מִיָּחָא. בעודו גחון לפניו שהיו ודרש ממומר
לאסף אלהים כלו גוים שנחמקן שלא היה מניין
בו מוקדם לכן ודרשו י"מ שמקרה זה לבד דרש ממומר לאסף
קינה לאסף מינעיה ליה ודרש שאמר
חממו על העזים ועל האזניים שבנימו
ומתוך כך הוסיף פליטה מישראל
שאלמלא כך לא נשמיר משואלי
ישראל שרד ופליט וכן הוא אומר
כלה ה' את חממו וינת את בניו וכן
פירש בקונטרס אך יש במדרש (שם) שאסף
אמר שירה על שטענו כאלך עשריה
משל לשפחה שהלכה לשאוב מים מן
הגלגל ועל כנה לבלזל ויהיה עשריה
מלשערת ויוכה עד שנאתה שפחה
המלך לשאוב ויביה עלי של והב ונפל
אומו עלי שם החמילה הראשונה לשורר
ואמרה עד עכשיו לא הייתי סבורה
שיוציא שום אלס כד שירה של חרם מן
הגלגל שאינו נחשד ועכשיו מי שיוציא
אומו של זכר ויוציא כתי עמו כך בני
קרח שהיו נלועים שכלאו שטענה
כאלך עשריה אמרו שירה אמרו מי
שיוציא השערים יוציא גם אותנו לכן
אמר אסף ממומר שהוא ממשפחה
קרה: ר"י שו"פין הויה ליה אמא.
יש בירושלמי (ספס) פסח אמת אמה דר'י
טרפונו אבדה פומקין דייה בחצירה
וילאתה ממטעה לבקשו וספ ר'י טרפונו
ידו תחת רגליה על הקרקע שלא מתקן
רגליה והיתה דורסת על ידו ועוד
איתא בירושלמי דלמיה דר'י ישמעאל
כל שעתא ושעתא דהיה אחי רבי
ישמעאל מדי מדרשא היתה רותלת
את רגליה והיתה שומת את המים
קשטת רבי ישמעאל שיהיה עושה
כך היה מסרב בדבר עד שנאלץ לפני
חכמים והיתה קובלת על ר'י ישמעאל
בנה שלא היה מקיים מצות כיבוד
ונבנהו חכמים בדבר ושאלו לרבי
ישמעאל וספר לה המעשה ולו לו רבי
שייחנה לעשות רלויה ובענין זה
הוא כיבוד:

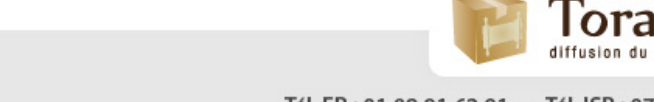
ומביאו לחיי העולם הבא אמר רבי אבהו
כגון אבימי ברי קיים מצות כיבוד המשה
בני סמכי הוה ליה לאבימי בחיי אביו וכי
הוה אמת רבי אבהו קרי אבבא רהיט ואויל
ופתח ליה ואמר אין אין עד ד' רממאי התם יומא
גחין קאי עליה עד דאיתער איסתיעא מילתיה
וידרש אבימי ימומר לאסף אמר ליה רב
יעקב בר אבהו לאבוי כגון אנא דעד דאתינא
מבי רב אבא מדלי ל' כסא ואמא מוגה
ל' והיכי איעביד א"ל א' מאמר קביל ומאבדך
לא תקבל דביון דבר תורה הוא חלשה
דעתיה רבי טרפונו הוה ליה הויה אמא דכל
אימת הרות בעיא למוסק לפוריא גחין יוסליק
לה: וכל אימת הרות נחית ערייה אתא
וקא משכתב ב' מדרשא אמרי ליה ערייה לא
הנעת לחצי כיבוד כלום ורקא "ארנקי בפניך
ליס ולא הכלמתה רב יוסף כי הוה שמע
קל כרעא דאמיה אמר איקום מקמי שכינה
דאתינא אמר רבי יוחנן אשרי מי שלא המאן
רבי יוחנן כי עברתו אמו מת אביו ולרתו
מתה אמו וכן אבי איני "והאמר אבוי
אמרה לי אם הויה "מרכינותיה הואי רב
אמי הוה ליה הויה אמא וקינה אמרה ל'י
בעינא תכשיטין עבד לה בעינא גברא
ניעין לך בעינא גברא דשפיד כותך א' שבקע
ואזל לארעא דישראל שמע דקא אזלה
אבתריה אתא לקמיה דרבי יוחנן אמר ל'
מהו לציאת מארץ לחוצה לארץ א"ל "אמר ל'
לקראת אמא מהו א"ל איני יודע "אבתר
פורתא הרה אתא אמר ליה אסי תתריצי
לציאת המקום יחודך לשלום אתא לקמיה
דרבי אלעזר א"ל חם ושלום דלמא מירוח
רתח א"ל מאי אמר לך אמר ליה המקום
רתח לשלום אמר ליה "ואם איתא דרתח לא הוה מברך לך אדהכי והכי
שמע לארונא דקאתי אמר אי ידעי לא נפקי ת"ר מכבדו בחיי ומכבדו
במותו יבחינו כיצד הנשמע ברבר אביו למקום לא יאמר שלחוני
בשביל עצמי מהרוני בשביל עצמי פטרוני בשביל עצמי אלא כולהו
בשביל אבא במותו כיצד היה אומר דבר שמועה מפיו לא יאמר כך
אמר אבא אלא כך אמר אמר מרי "הריני כפרת משכבו והני מילי
תוך שבני עשר חרש מבאן ואילך אומר זכרונה לברכה לחיי העולם
הבא תנו רבנן 'חכם משנה שם אביו ושם רבו תורגמן אינו משנה לא
שם אביו ולא שם רבו אבוה דמאן אילימא אבוה דמתורגמן אמו תורגמן
לאו בר חיובא הוה אלא אמר רבא "שם אביו של חכם ושם רבו של
חכם כי הא דמר בר רב אשי כי הוה דריש בפירקא איהו אמר אבא מרי
ואמוריה אמר הכי אמר רב אשי: "ת"ר איהו מורא ואיהו כיבוד "מורא
לא עומד במקומו ולא יושב במקומו ולא סותר את דבריו ולא מכריעו
'כיבוד מבביל ומשקה "מלביש ומכסה מכנים ומוציא איבעיא להו
אם לוחש לו חכם דבר הלכה בשם אביו של תורגמן להשמיע לרבים בשם אומרו לא יענה לומר כך אמר אבא מורי אלא קוריהו אמר אבא מורי
לאו בר חיובא. לכד את אביו הוא: כי סוס דרש בפירקא. ולוחש דבר הלכה לתורגמן כך אמר אבא מורי: ואמוריה. כשהוא להשמיע לרבים בשם אומרו ולא אמר רב אשי ואינו אומר כך אמר אביו ואינו מורי של חכם: לא עומד במקומו. במקום המיוחד
לאביו לעמוד שם צדוק וקנים עם חכמיו בענין זה: ולא מכריעו. אם היה אביו שותק את חכמו דבר הלכה לא יאמר רבאיים דברי פלוני:

אם לוחש לו חכם דבר הלכה בשם אביו של תורגמן להשמיע לרבים בשם אומרו לא יענה לומר כך אמר אבא מורי אלא קוריהו אמר אבא מורי

אם לוחש לו חכם דבר הלכה בשם אביו של תורגמן להשמיע לרבים בשם אומרו לא יענה לומר כך אמר אבא מורי אלא קוריהו אמר אבא מורי
לאו בר חיובא. לכד את אביו הוא: כי סוס דרש בפירקא. ולוחש דבר הלכה לתורגמן כך אמר אבא מורי: ואמוריה. כשהוא להשמיע לרבים בשם אומרו ולא אמר רב אשי ואינו אומר כך אמר אביו ואינו מורי של חכם: לא עומד במקומו. במקום המיוחד
לאביו לעמוד שם צדוק וקנים עם חכמיו בענין זה: ולא מכריעו. אם היה אביו שותק את חכמו דבר הלכה לא יאמר רבאיים דברי פלוני:

ידעי מאין הוציא זה. וכתב ריבא שאין נזהר בכך אלא בשם שהוא פלאי שאין הכל דשים בו אבל השמות שקרו
בהם חכם כגון אברהם יצחק יעקב ומשה ואהרן וכיוצא בהן בכל לשון ובכל זמן קורא בהן לאחריהם בכל פניו ויכאן
בכך כלום. ע"כ. (שהחכם אמר כך אמר אבא מרי ותורגמן אמר כך אמר ר' פלוני. אינו עומד במקומו. מדרגתו אחת במקום
המיוחד לאביו לעמוד שם עם קני הגוי. אינו יושב במקומו. שהוא יושב מש. שותק עליו. כדכתיב. שאם הוא
ואחר תליקס לא יאמר רבין דברי פלוני. ומסתברא דכל הגי רוקא בחייו. מאביל. הוא בעצמו.

אם לוחש לו חכם דבר הלכה בשם אביו של תורגמן להשמיע לרבים בשם אומרו לא יענה לומר כך אמר אבא מורי אלא קוריהו אמר אבא מורי
לאו בר חיובא. לכד את אביו הוא: כי סוס דרש בפירקא. ולוחש דבר הלכה לתורגמן כך אמר אבא מורי: ואמוריה. כשהוא להשמיע לרבים בשם אומרו ולא אמר רב אשי ואינו אומר כך אמר אביו ואינו מורי של חכם: לא עומד במקומו. במקום המיוחד
לאביו לעמוד שם צדוק וקנים עם חכמיו בענין זה: ולא מכריעו. אם היה אביו שותק את חכמו דבר הלכה לא יאמר רבאיים דברי פלוני:

תוס' ר"י הוקן
מאיך קביל. דהא הוה
יהי רועה בכך רוענה הוה
כבודו. י"אניץ. שלא
תקבל מארץ. שהוא חכם
ובלתי שלפמיס חכיה
לו תלישוח הרע על זה.
גברא. עיל. נעין. נראה.
יאבקשו לך. דרשיה.
יהי. והכי שטופה
דעתה וברת שלא יוכל
לצאת ידי ממים. לקראת
אמו. לכבוד. אמתת.
שהי משע. תתריצי.
שחשב שלא היה רועה
לכבוד אמו אלא שיוצא
לחור. ארעה. סמתה. לא
נפקי. שאין זה מכבוד
שאחר מקום. הנשמע.
שאושי המקום מכבדים
אבוי וקבלים הרבים
שומר בשם. אבל אם
אין אנשי המקום מכבים
אביו ואינו נשמע שם
אלא כדבר (אביו) (עצמו)
ילה הרבר בכבוד עצמו
לא ככבוד אבוי על
יהיה לאביו אלא גנאי
אם יתלה בשמו. דבר
שמועה. הלכה ששמע
כאביו ורוצי אין הוין [מן] באמו. שאינו חייב לומר כך לא כפרה ולא זכרונה אלא כשאושר דבר הלכה ששמע ממנו. כדכתיב
ר"ה אומר דבר שמועה מפיו. אבל כשאושר בשמו מילי דעלמא איני חייב לכבודו ככדרימ אלו. והיינו דקתיי ככדרימ היה
אמר דבר שמועה ולא אמר היה דובר בשמו. וכן תבין דעת הר"ם במספרים פ"ו (ה"ה) שכמה היה אומר דבר שמועה כלשון
הר"ם בירושלמי. לומר עליו יצא כל רע והואו לכא בפניו. תוך י"ב חרישים. שנונים ישעים כהונם. אבל
* נו"ה דצי"מ תנ"ך לו תנ"ך

אם לוחש לו חכם דבר הלכה בשם אביו של תורגמן להשמיע לרבים בשם אומרו לא יענה לומר כך אמר אבא מורי אלא קוריהו אמר אבא מורי
לאו בר חיובא. לכד את אביו הוא: כי סוס דרש בפירקא. ולוחש דבר הלכה לתורגמן כך אמר אבא מורי: ואמוריה. כשהוא להשמיע לרבים בשם אומרו ולא אמר רב אשי ואינו אומר כך אמר אביו ואינו מורי של חכם: לא עומד במקומו. במקום המיוחד
לאביו לעמוד שם צדוק וקנים עם חכמיו בענין זה: ולא מכריעו. אם היה אביו שותק את חכמו דבר הלכה לא יאמר רבאיים דברי פלוני:

